

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
În străinătate . . . . . 300 Lei

Inscrie în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † **Al. Lupeanu-Melii** și **Iuliu Malor**
Director, **IULIU MAIOR** Redactor, **SEVER BARBU**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Ziua libertății

Serbările de 3/15 Mai dela Blaj — Școlarii Ardealului vor veni să se închine amintirii tribunilor dela 1848

Pe atunci, pe când va ajunge această gazetă în mâinile cititorilor, Blajul va îmbrăca din nou haină de sărbătoare și mare praznic național. Uitând pentru o vreme abuciumul și frământările de fiecare zi, va prăzni amintirea unor zile mărețe din gloriosul său trecut și din trecutul întregului neam românesc.

Ziua de 3/15 Mai 1848, a cărei prăznire se face acum la Blaj, nu este numai o sărbătoare a lui, ci este a neamului românesc. Este sărbătoarea libertății noastre.

De mult, înainte cu 91 de ani, poporul român de pe plaiurile fermecătorului Ardeal, gemea într-o cruntă și amară robie. Purta de veacuri jugul unei domnii streine și nedrepte. Peste el se înstăpâniseră domni haini și aspri la suflet, cari l-au pus jug greu în grmăși și l-au despoiat de toate drepturile.

Viața pe care o ducea el era o viață întunecată și tristă, cu bucurii puține și dureri multe.

În țara sa el n'avea nimic. N'avea nici casă, nici pământ, nici loc de închinare și odihnă pentru el și osemintele părinților săi. A lui nu era nici osteneala brațelor, și într-o vreme nici chiar pruncul din leagăn pe care mama îl ocrotea și încâlzea la sânul ei.

Totul era a streinilor, a domnilor unguri, secui și sași. Pentru ca să trăiască trebuia să muncească din greu în brozda domnească streină și pâinea pe care o mânca el era stropită cu sânge și lacrimi. La munca câmpului era mânat cu biciul și lancea și de multe ori era înjugat pe brasă alături de vile.

Pentru despoteria și înălțuirea lui s'au adus mereu legi nedrepte și aspre.

În anul 1848, când cușitul durerii pătrunsese până la os, și când Ungurii prin unirea Ardealului cu Ungaria, voiau să ne dea lovitura de moarte, a sunat și pentru noi ceasul izbăvirii. Vântul de libertate care sufla peste Europa, în acel an de deșteptare a cuprins și sufletele oropoșitorilor de Români de pe pământul Ardealului.

Chemarea la luptă pentru libertate, o dată și atunci Blajul. Au rostit-o preoștii și profesorii lui. Aici la Blaj s'a

pus la cale întreagă mișcarea dela 1848. Teologii și elevii școlilor blăjene colindă întreg Ardealul, răscolesc munții și câmpiile pentru a chema poporul la Blaj pe ziua de 3/15 Mai, ca acolo să se sfătuiască împreună, cu toții, că ce au de făcut în acele ceasuri grele.

S'au adunat atunci peste 40 de mii de Români. A coborât Iancu din munți cu cetile lui de moși, de pe Câmpie a venit teologul Moldovan cu câmpenii lui, iar de pe Târnava, Axente Sever.

În fruntea adunării erau preoștii și cărturarii români și cei doi viădici, Lemeni și Șeguna.

Sfătuirile se țin în biserica catedrală, apoi pe câmpia de lângă oraș, unde într-o însuflețire mare, sub cerul senin de primăvară, Români joară că nu se vor uni cu Ungurii și că nu vor mai fi robii nădădă. Iobăgia și silele de robotă au fost îngropate acolo pe câmpia de lângă oraș, care s'a numit de atunci Câmpia Libertății.

Ce a urmat apoi, se știe. În munți au început să bubule tunurile de cireș ale Iancului și să curgă pâraie de sânge. Români au pus mâna pe arme, pentru întărirea și sfințirea jurământului lor. De atunci însă ziua aceea a rămas ca o mare sărbătoare pentru Blaj și poporul românesc.

Anul acesta, reluând firul unei vechi tradiții, elevii dela școlile din Ardeal vin în această zi, la Blaj, să se închine amintirii marilor bărbați cari au croit, atunci o nouă soartă Românilor. Vor găsi aici amintirea tribunilor de demult, amintirea lui Bărnăușu, Cipariu, Axente Sever, și a tuturor acolora, cari au pecețluit cu sângele lor jurământul de libertate dela 1848.

Ion Vlad

Invățătorii

A venit primăvara... Cântă ciocârliă, înălțându-se în văzduhul azurii. Cântă păsărelele în codru. Câmpia pare un covor verde brodat cu mii și mii de floricele. Cântă vântul șagalnic de primăvară, cântă cu stăta dăușle pe strunele de crângi ale pomilor înfloriți, cântă natura întreagă, preamărind pe Dumnezeu, Creatorul ei.

Și plină când plugarul la câmp, își îndeamnă boulenii lui la plug și cântecul cio-

cârlii, învățătorii nu știu ce-i farmecul naturii și se mistule fiecare dintre ei, zi de zi și ceas de ceas, ca o făclie, în aierul înbăcșit dintre pereții școlii.

În nolanul suferinții, atunci când li copleșesc necazurile, legate de ocupașinea lor și poate mai au și dureri și lacrimi în familie, ei se gândesc la cuvintele poetului nostru Mihail Eminescu: „Ce o să-l pese lumii, că tu te mistul luminând?” Ce-l pasă celui bogat, care trăiește în beșug, lux și averi întinse, ce-l pasă acestuia, sau altora, că învățătorul se mistule luminând, pentru binele țării.

Bismark, marele bărbat de stat al Germaniei, după o biruință, ce a avut-o țara lui, a spus în fața miniștrilor și comandanșilor de armată: „Nu voi aști câștigat războiul, ci învățătorii!”, fiindcă ei au fost acel medic, cari au inoculat, altoit în inimile milioaneilor de copii de odinioară, dragostea de neam și de țară.

Înainte de asta cu mai bine de un sfert de veac am tradus, am tălmăcit, în românește o novelă a scriitorului rus Maxim Gorki, novelă intitulată „Eroarea”. Ciriil Ivanovici Iarovslavcev, un învățător la sate, muncise mult în satul lui pentru binele sătenilor, încredinșat lui. Avea un prieten bun, un tovarăș neces-părșit cu care a luptat împreună, pe care îl chemă Marcu Danilovici Hravcov. Văzând ei, că planurile lor bune nu și le pot duce la îndeplinire, iar aripile idealurilor lor sunt înfrante, înnebunesc amândoi și se regăsec în casa de nebuni. În sările frumoase cu lună, stăteau pe câte o bancă din curtea spitalului, în umbra castanilor înfloriși și aici povesteau despre planurile lor din trecut, cari s'au spulberat în vânt, ca toți atâția fuști de păpădie și despre planurile lor din viitor și în deosebi, despre casa refuzierii nașionale.

Avram Iancu, Regele Munșilor, eroiul nostru nașional, care va trece din veac ca un brav eroi legendar, a înnebunit, văzând că planurile lui de fericire a nașionel române s'au spulberat în vânt; în cântecele lui din fluer și-a omorât toată jalea și amarul, și a murit nebun.

Tot pe vremea aceea, am mai tradus apoi o altă novelă, povestire a lui Gorki, intitulată „Inima lui Darko”. Darko a fost un luminător, un povășuitor și un conducător al poporului. A pornit deci la drum, voind să ducă pe acest popor spre țara fericirii. A ajuns însă într-o pădure deasă și întunecoasă și poporul a început să murmure împotriva lui. Darko, în culmea desnădejdi lui, și-a smuls inima din piept și aceasta inimă, ca o făclie aprinsă, a luminat calea lor, până când au putut eși ei din negura întunericului. Dan-

ko a murit, dar a murit cu sufletul împăcat, că a putut conduce pe acest popor în țara fericită!

Dol sunt factorii culturali ai satelor: preotul și învățătorul. Dacă preotul are datoria de a clădi în sufletele parohienților lui temelia vieții lor morale de mai târziu, aceeași datorie și misiune nobilă o are și învățătorul, de a clădi temelia vieții culturale și sociale a cetățeanului de mâine. Acolo, unde preotul și învățătorul lucrează mână în mână, comuna și sătenii vor înalta în tot ce e bine și frumos, iar acolo unde ei trăiesc în dușmănie, sătenii din răi devin și mai răi.

Am scris rândurile acestea, gândindu-mă la armata aceea mare de peste 40 mil de învățători români, cari muncesc pentru înflorirea acestei Români Mari și le-am scris eu, care sunt un smerit slujitor la altarul Domnului, despre învățătorii noștri români, fiindcă eu știu, ce înseamnă să mănânci pâinea cea amară a dascălului, unde viața acestor dragi propovăduitori ai culturii românești este o luptă continuă.

Pr. Valeriu Crișan—Șercaia

Munca

„Mie mi-se cade a lucra”
(Ioan 9, 4).

Păgânii erau de părerea că munca este rușinoasă și că aceea trebuie să o îndeplinească sclavii nu oamenii liberi. Și însuși Cicero, unul dintre cei mai mari gânditori ai vechimei, era de părerea aceea. A trebuit să vină Mântuitorul lumii,

să se nască din tată muncitor — teslar, el însuși să lucreze până la vârsta de 30 de ani în lucrătoria tatălui său crescător, să-și aleagă tot muncitori, și anume pescari, de ucenici și apostoli și să declare chiar însuși că »mie mi-se cade a lucra«, pentru ca să poată ridica munca la cinstea de astăzi.

Să vorbim deci astăzi despre muncă, și anume despre *datoria de a munci* și despre *răsplata muncii*.

1. Idată după căderea în păcat a strămoșilor noștri i-a spus Dumnezeu lui Adam: »In sudoarea feței tale vei mânca pâinea ta, până-ți te vei întoarce în pământ, dintru care ai fost luat« (I, Moise 3, 19). Ce e drept acesta a fost un blăstăm, însă Fiul lui Dumnezeu, prin pilda sa, a prefăcut acest blăstăm într-o prorocie, într-o datorie a noastră a tuturor, ba chiar într-o plăcere. Ce am face adecă fără de muncă? Am fi poate cele mai nenorocite ființe de pe pământ. Priviți un om lenș, cât este el de nenorocit! Și așa suntem cu toții îndatăce nu mai avem de lucru. Așa sunt pensionarii dela orașe, așa sunt bătrânii neputincioși dela sate. Cât n'ar da ei, dacă ar putea munci din nou, cum au muncit în tinerețe!

Iată pentruce și zice sf. apostol Pavel, care era de meserie țesător de corturi: »Cine nu vrea să lucreze, acela să mănânce« (II. Tesaloniceni 3, 10). Călugării apuseni, la sfatul sfântului Benedict, au împreunat rugăciunea cu munca, și astfel ei sunt oamenii cei mai fericiți din lume.

Om de omenie e numai acela care-și împlinește regulat și bine datorițele sale. Dacă Isus Cristos a putut zice despre sine: »mie mi-se cade a lucra«, noi cum să ne sustragem dela îndeplinirea datorițelor noastre? Domnul nostru Isus Cristos de altfel ne-a dat pildă și cu fapta că îndeplinirea datorițelor este

capul lucrului, de aceea când era de 12 ani și părinții lui îl căutau pretutindenea, îi întreabă: »Oe este de mă căutați? Oare nu știți că întru cele ale Părintelui meu se cădea să fiu?« (Luca 2, 29).

Celce-și îndeplinește regulat și cum se cuvine datorițele sale, aceluia îi putem încredința orice, fiind siguri că nu ne vom înșela în el. Chiar de aceea, când Papa dela Roma vrea să se încredințeze despre cineva că trăit-a viață sfântă și poate-l declara sfânt, mai întâi poruncește să i se cerceteze viața și să se constate dacă și-a îndeplinit regulat și cu scumpătate datorițele, și numai după aceea dacă a făcut și minuni.

De aceea creștinii adevărați își încep munca de regulă făcându-și sfânta cruce și zicând o rugăciune, ca să-și poată îndeplini datorițele cât mai bine, și ca să-și poată lauda pe Dumnezeu și în cursul muncii, ascultând de sfatul sfântului Pavel care zice: »De aceea, ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre mărirea lui Dumnezeu să le faceți« (I, Corinteni 10, 31).

2. Cei mai mulți sfinți Părinți sunt de părerea că *cea mai bună rugăciune este munca*. Iar munca aceasta Dumnezeu o și răsplătește, de aceea zice Mântuitorul: »vrednic este lucrătorul de plata sa« (Luca 10, 8), iar sf. apostol Pavel zice: »fiecare va lua partea lui după osteneala lui« (I. Corinteni 3, 8).

Ioan de Soto a fost un călugăr simplu, și încă numai croitorul mănăstirii. Când era pe patul de moarte, i-a rugat pe ceilalți călugări, să-i aducă acul cu care a cusut viața sa întreagă. Atunci a zis, luând acul în mână: »Iată cheia cu care mi-am deschis ușa raiului!« Sf. Bernard, văzând într-o mănăstire pe un călugăr frate cât era de muncitor, a zis: »Lucrează așa mai departe și nu trebuie să te mai temi de purgator«.

Foița „UNIRII POPORULUI”

Strigături dela nuntă

Din Veștem, jud. Sibiu

Bucură-te tu mireasă,
C'ai ajuns din tindă'n casă,
Te-ai gândit satu dearându
Ș'ai ajuns un ția fost gându.,

Verișoară (cum e cazul), draga mea
Nu fii cu inima rea
Că ția-i luat om pe plăcere,
Pe plăcerea ochilor,
Pe voia părinților,
In ciuda dușmanilor.

Tu mireasă draga mea,
Dac'o fi soacră-ta rea
Mătură casa cu ea,
Dac'o fi soacră-ta bună,
Ingrijește-o ca pe-o mumă.

Bucură-te soacră mică,
C'ai un tinăr ginerică,
Inalt, frumos ca un brad
Și cu pumnu îndesat.

Năcăjită-i soacră mică,
C'o dat fata tinerică.
Năcăjită să nu fie,
C'o dat-o la boerie,
La oameni de omenie.

Bucură-te soacră mare,
Că-ți aducem noră tare,
Să-ți ajute la căldare
Și să-ți dea pumni în spinare.

Nu te supăra mireasă,
C'ai bătu la grindă'n casă,
Și-i cioplit în patru dungă,
Cât țis coastele de lungi.

Nice una
Nu-i ca luna,
Ca luna de luminoasă,
Ca mireasa de frumoasă.

Soacră mică,
Ii cu nimică;
Soacră mare,
Noră are!

Când pornesc cu mireasa la casa mirelui,
nuntașii cântă pe o melodie înduioșătoare următoarele:

Acum dragă să vedem
Ai tu mamă, ai tu tată,
Să vie să te petreacă,
Ai tu frați, ai tu surori,
Să vie de multe ori.

Ese afară soacră mică și se roagă către soare:

— Ține, soare, ziua mare,
C'am o fată călătoare
Și se duce'n alte țări,
La părinți necunoscuți,

Și la frați, neîntrebați.
Tu la mamă-ta mi-ai fost
Ca un măr după cuier,
Dar la soacră-ta vei fi
Ca un vâtrar în cenușe,
Ca mătura după ușe.

Culese de Valeriu Crișan—Șercaia

Când înțelegi limba dobitoacelor

Imi aduc aminte de când eram copil, că am fost citit într-o carte că prin părțile Răsăritului trăia odată un om care a fost învrednicit de bunul Dumnezeu cu darul de a înțelege limba dobitoacelor. Darul acesta îi era dat însă, numai cu legământul să nu spună nimănui ce a auzit pe dobitoace vorbind, căci îndată ce va spune i-se va lua darul.

Intr'o zi omul nostru ascultă, cum vorbeau un bou cu un măgar. Boul venise dela plug. I-a dat mâncare niște fân rău, apoi a fost dus la fântână, dar el n'a avut după ce bea apă. Și fiindcă n'a vrut să bea, servitorul i-a tras câteva cu zbiciul, înjurându-l să-l mănșe lupii.

Sărmanul bou, ostenit și flămând, trebuia de acum să aștepte până dimineață, când i-se va da același fân, și va fi îmbiat iarăși cu apă, iar dacă nu va bea, va mai primi câteva cu zbiciul și altă înjurătură, apoi va fi manat la plug toată ziua.

Se vaiera boul zicând: — Ce fericit ești tu, măgarule, că n'ai nici un lucru, numai cât porți pe câte un copil de al stăpânului în

Omul muncitor este pururea vesel. Cum lucrează de minunat țărani noștri cântând! În schimb oamenii leneși sunt de regulă rău dispuși, ursuzi și împungoși.

Munca alungă ispitele. În sufletul omului harnic nu încap diavolul, pe când lenea este perina diavolului și sufletul omului leneș este plin de o mulțime de păcate. Un străin cercetând o mănăstire de călugări din apus și văzând cât lucrează un frate călugăr, l-a întrebat că pentru ce nu se mai odihnește din când în când. Călugărul îi răspunse: »Dacă nu-mi chinui eu trupul, mă chinue el pe mine«.

Munca ne aduce sănătate. Oamenii muncitori mănâncă și dorm bine, cei leneși se tânguie într-una de vreo boală sau alta. Mai ales unele boale numai prin muncă se și pot cura. De aceea și recomandă medicii la anumite boale muncă trupească.

Munca aduce bunăstare. Aceasta nu mai trebuie s'o dovedesc eu aici, o știe toată lumea. Iar ceace se poate susține de despre oamenii singurateci, stă și cu privire la popoare.

Să muncim deci, dragi cetitori, cu înșulețire. Să nu privim munca drept o pedeapsă, dupăcum ni-a dictat-o Dumnezeu Tatăl după căderea în păcat, ci așa cum a privit-o Mântuitorul nostru Isus Christos, care i-a scos ghimpele, imprumutându-i o anumită plăcere, și răsplătindu-o și dincolo de mormânt. Dacă Mântuitorului i-s'a căzut a lucra, cu atât mai ales ni-se cade nouă.

Părintele Iuliu

Cine vrea să știe cum stă lumea și țara, acela să citească gazeta „UNIREA POPORULUI“.

Pilde pentru viață

Dragostea noastră față de Dumnezeu nu trebuie să cunoască margini

Sf. Ignățiu, episcopul Antiochiei, fu osândit și el la moarte împreună cu o mulțime de alți episcopi, preoți și mireni catolici. Creștinilor care-l cercetaseră, în închisoarea din Roma, înainte de a fi dat furiei sălbătăciunilor, le zise cam așa:

„Imi tresaltă inima de bucurie când mă cuget că în curând voi fi dat pradă animalelor sălbatice pentru credința mea în Isus Hristos și că pe calea aceasta voi ajunge mai repede la Dumnezeu. Orice chin s'ar abate asupra mea, fie c'ar trebui să ard în foc, fie c'ar trebui să fiu prionit pe cruce, sau măcinat între măselele leilor, sau tăiat bucăți de viu, nu-mi pasă; toate fmi sunt bune, numai să ajung la Isus Hristos“.

Și rugăciunea sf. Ignățiu fu ascultată. Sf. episcop fu sfâșiat de lei, cari nu lăsară din trupul său decât câteva oase mai mari. Și sunt mulți acei vlădici, preoți și mireni catolici care vorbiră ca sf. Ignățiu și care muriră ca și el pentru cauza lui Hristos. Sunt câteva milioane!

Trebuie să iubim pe deaproapele ca pe noi înșine pentru Dumnezeu

Prin Iunie 1906, o ciumă groaznică se abătă în ținuturile Franței numite *Pottou* și *Charentes*. Spitalele fără repede tixite de bolnavi. Infirmierele nu erau destule pentru grija marelui număr de bolnavi. Ba multe din ele — neștilind ce înseamnă iubirea față de aproapele și lucrând numai pentru câștig — părăsiră spitalele de teama ciumei care seceră viețile omenești cu nemiluita; la fel făcură și mulți medici! Ce era de făcut? Conducătorii spitalelor cerură numai ajutorul

surorilor de caritate (călugărițe), care dădură imediat și bucuros ajutorul cerut, și încă gratuit.

Pe când lipsa de credință făcu pe infirmiere să-și părăsească datoria când era mai de lipsă, credința vie făcu pe călugărițe să se jertfească fără șovăire pentru mântuirea trupezască și sufletească a celor nenorociți.

(I. V.)

Nuntă ca în povești

Din frumoasele înfăptuiri ale „Agru“-lui din Gurguiu, e vrednică de amintit aceea pe care a săvârșit-o acum de curând, când a dus la sf. altar pentru cununie șapte perechi de romi, cari până atunci trăiau în păcatul greu al nelegiuirii.

Toate actele și toate cheltuielile împreunate cu aceasta nuntă ca în povești, au fost purtate de organizația „Agru“-lui din loc. Trebuiau să se cunune mai mulți, dar unii din romi au fost concentrați și încă n'au venit acasă, așa că pentru aceștia se pregătește o nouă nuntă.

În Dumineca Tomii, zi cu adevărat de mare sărbătoare, s'a săvârșit cununia religioasă a romilor. Cele șapte perechi de romi, au fost aduse de nănași, cei mai vrednici fruntași ai satului, în sunet de muzică până la sf. biserică. Aici s'au orânduit după obicei și-ți era mai mare dragul să vezi patrusprezece miri țigani, înconjurăți de optsprezece nași, în frunte cu președ. „Agru“-lui I. Batea revizor șc., Cornel Pop prețorul plășii, de preotul local I. Man și I. Cotta I. Iacob cond. silvici, A. Budai, N. Duda, A. Rostar brigadierii silvici, I. Făgărășan și R. Duda

spate, iar în schimb ți-se dă iarbă grasă, otavă și grăunțe să mănânci cât îți trebuie. Mie fmi dă fân puțin, și acela rău, apoi toată ziua mă bate la plug servitorul, și la fiecare lovitură de zbicin îmi dă și câte o înjurătură, ca să mă mance lupii și câinii.

— Așa-ți trebuie dacă ești prost — îi zise măgarul. — Bine zice omul când vrea să batjocorească pe cineva: — că e prost ca un bou. Boul e prost, căci lucrează până cade în cap, și el nu și știe răzbuna pe acela care-l bate și-l bajocorește; nici nu știe să înșele pe om, cum știu de pildă măgarul.

— Dar bine — zise bou, văzând că în loc de milă și mângâiere, primește și dela măgar batjocură, și că anume neamul boilor ar fi mai prost decât al măgarilor. — Tu cu înțelepciunea ta, ce ai face dacă ai fi în locul meu?

— Dimineată când mi-ar da același fân — zise măgarul, — nici nu m'aș uita la el, și nici nu m'aș scula de jos, nici n'aș merge la plug. Dacă m'ar duce și așa, m'aș lăsa jos în brazdă, și dacă m'ar bate cât de mult, nu m'aș ridica de jos, până când mi-ar da mâncare mai bună.

Stăpânul auzea povestea celor două dubitoace, și aștepta să vadă ce va face bou dimineată. În dimineata următoare veni servitorul și apuse stăpânului că bou cel „de câtră om“ e bolnav și nu se scoală de jos, nu vrea să mănăce, nici să bea.

— Dă-i mâncare mai bună — îi zise stăpânul. Dă-i și partea măgarului, și lasă-l să odihnească astăzi, iar în locul lui duceți la plug pe măgar, căci e destul de gras, și a lenevit destul. Dacă nu va vrea să tragă cu bou cela-

lalt, bate-l cu băta până-i vei rupe oasele. Nu lăsați pe măgar să odihnească nici un moment, ci până când va mânca celalalt bou de-amiazi, pe măgar puneți-l la grapă, ca să plătească mâncarea sa bună și ovăsul ce a mâncat de atâta vreme.

Servitorul așa făcu, iar bietul măgar în ziua aceea își ispăși toate păcatele, nu numai ale lui și ale mamei sale, ci și ale tatălui său. Seara abia intră în curte de ostenit. Cât ce ajunse în grajd, se lăsă jos, căci era mai mort de oboseală, și cu coastele aproape rupte de lovituri de ciomag. Boul zăcea lungit pe paie proaspete și mulțumi măgarului pentru bunul sfat, spunându-i că și mâne are de gând să facă tot asemenea. Măgarul îi zise înă:

— Ba să nu mai faci așa, căci uite ce am auzit azi pe stăpânul vorbind cu servitorul, că dacă vei mai fi și mâne bolnav, să te dea la măcelar și să te omoare. Dacă vrei să scapi de moarte, mănăce ce-ți dă, și arată-te sănătos.

Stăpânul auzi și vorbele acestea, și începu să rădă singur în șură.

Îl văzu nevastă-sa, și îl întreabă pentru ce a răs.

— Mi-am adus aminte ceva din copilărie — îi zise el.

— Nu e adevărat. Tu ai răs de mine — îi zicea nevasta.

— Lasă dragă, nu-ți face închipiri de acestea. Pentru ce să răd eu de tine? — îi zise omul.

— Atunci pentru ce nu-mi spui? mai zise ea câtrănită.

După multă ceartă și sfadă, nevasta îi spuse

că dacă nu-i spune pentru ce a răs, se duce dela el. El se văzu silț să-i spună că e un secret mare, că dacă-l va spune cuiva, va muri.

— Chiar și dacă ar trebui să mori, mie trebuie să-mi spui — îi zise femeia, începând să-și adune lucrurile ei și să le împacheteze, ca să l părăsească.

Bietul om era necăjit, și în gândul lui zicea că mai bine ar fi fost să fi mâncat lupii și pe bou, și pe măgar, când auzi cum vorbea cocoșul cu un câne.

— Oare ce are stăpânul de e așa de amărât? — întreabă cocoșul pe câne. — Tu ești tot pe lângă ei prin casă, poate ai auzit care poate fi pricina.

— Vrea să-l părăsească nevasta — zise cânele, pentru că nu vrea să-i descopere un secret, care zice că e legat de viața lui. Și ea vrea să știe acel secret, chiar și de ar fi să moară el, și pentru aceea e stăpânul atât de necăjit.

— Bine zicem noi despre câte un neteflete de cocoș că e prost ca un om — zise cocoșul sărind într'un picior. — Stăpânul are numai o nevastă, și aceea îl poartă de nas. Eu am patruzeci, și fac cu ele ce vreau.

— Ce-ai face tu, să fii în locul lui — întreabă cânele, pe când omul nostru era numai urechi.

— Aș pune mâna pe un băț — zise cocoșul, — și când m'ar mai întreba, i-aș croi câteva și i-ași zice: — Iată pentru ce am răs, și aș bate-o bine, apoi i-ași împacheta ce are, și i-ași zice:

— Du-te dela mine, că m'am săturat de tine. Vreau să mai trăiesc și cu alta, care să nu mă

dirigintele poștei din loc, toți cu lumini frumoase și plini de mângâiere pe față și în suflet, ascultând cuvântul preotului cununător, chemat anume, pâr. Iuliu Pop din Sânmihaiu. Lume multă privea aceasta nuntă ca în povești și toți laudau fapta „Agru“-lui din Gurghiu.

Dela biserică mirii și nuntașii s'au îndreptat spre casele parohiale, unde în sala fostei școli confesionale, i-a așteptat pe toți o masă bogată. E drept că erau printre meseniși „puradei“ cari se țineau de rochia „mireselor“ și unii s'au espătat la nunta tatălui și mamei lor — ca 'n povește, — dar asta a mărit numai bucuria și hazul nuntașilor. Aceștia au devenit apoi copii recunoscuți ai celor cununăți. Se aștelege că muzica a cântat toată vremea, iar mirii după ce s'au săturat, au prins poftă de cântat și de jucat, cum numai țiganii știu să cânte și să joace.

S'au ținut chiar și vorbiri, cu îndemnuri bune, din partea mirilor, vorbind romul Rimba Ioan.

Acum vor veni alții la rând, cu alți nănași, tot fruntași și oameni aleși, ca să aducă astfel la calea lui Dumnezeu, pe cei mai săraci și umiliți oameni, pe țigani, cu care poate așa de puțin își bat capul. Noi ne gândim și la aceea, că mulți dintre adevărații noștri creștini români trăesc necununați, măcar câte îndemnuri frumoase nu capătă dela preștii lor! Ne mai gândim apoi, cât de bine ar fi, ca și alte organizațiuni ale „Agru“-lui, să facă asemenea fapte bune, împlinindu-și astfel chemarea lor.

Din Hosman — Sibiu

Prin strădănițele harnicului preot Corneliu Hațegan, biserică gr. cat. a străns, numai din darurile credincioșilor, frumoasa sumă de 5000 lei.

Din acești bani s'a cumpărat o cruce frumoasă, pe masa sfântului altar, o evanghelie precum și alte lucruri trebuincioase.

mai întrebe despre secretele mele. Și să vezi că stăpâna se va jura că nu-l mai întreabă niciodată, numai să n'o mai bată. Căci femeia seamănă cu voi eu câinii: dacă vede că ți-e frică de ea, tot mai tare latră; dar dacă ti croiești câteva cu un baston, ori dacă pui mâna pe o piatră, fuge cu coada între picioare. Bărbații trebuie să samene cu cocoșul, care nu lasă din ale sale, de-ar ști că pier toate găinile din ogradă.

Omul făcu după sfatul cocoșului, și într'adevăr femeia se domoli, jurându-se că nu va mai întreba niciodată despre secretele lui, chiar și dacă l-ar vedea răsând ziua întreagă, de dimineața până seara.

Intr'o zi omul nostru auzi cum un porc invita pe o rață, să mănecă dacă vrea, ce avea el în vâlu. Rața se desfăta cu labele ei late în zeama caldută, și-și vâra ciocul cel ca lopata tot până la ochi, ca să adune fărmiturile de carne, cartofi, prăjitură, zahăr, și ce era acolo, adică resturi sau spălături dela o masă mare. Rața bolborosea în lătură, iar porcul se uita la ea oarecum cătrănit.

— Poate că ești bolnav — îi zise rața, — de nu-ți place bunătate de mâncare ca asta.

— Ba nu-s bolnav, dar sunt mănios pe servitoare, că mi-a pus și vin, și rachiu, și cafea, și zahăr, și ciocoladă, și alte multe „bălmăgii“, ca și cum eu aș fi „chiar om“, ca să mănecă și să beau toate câte-mi vin înainte, până și muștar, și ardei, și ceapă și usturoiu, apoi vin, rachiu și bere.

Omul asculta, și vedea că are dreptate porcul, „că el nu e chiar om“, ca să mănecă și să bea toate „bălmăgiile“.

N. Lupu

În preajma sfintelor sărbători ale Învierii Domnului, credinciosul Șerban Duca a cumpărat pentru biserică lucruri în valoare de 4500 lei.

Aceste daruri arată o mare dragoste față de biserică și rămân ca o pildă vrednică de urmat și pentru alții (Savu D.)

O sărbătoare pentru neamul românesc

Dela un capăt la altul al țării, întreagă suflarea românească a sărbătorit ziua de 10 Mai. De această zi se leagă cele mai însemnate întâmplări din istoria neamului nostru.

Ziua de 10 Mai 1866 este ziua când primul rege al țării a venit în România. De atunci pentru țara noastră a început o altă viață, de muncă și deșteptare. Noul rege, venit la noi în țară și-a pus toată înțelepciunea, învățătura și puterea sa de muncă în slujba neamului românesc. Sub înțeleapta lui conducere România ajunge o țară puternică, de care încep să țină seamă și celelalte neamuri.

Tot într'o zi de 10 Mai, în 1877, România, după vitejești fapte de arme, își câștigă neatarnarea, iar în 10 Mai 1881 se proclamă regat și principele Carol este încoronat ca rege.

Toate aceste mărețe fapte din istoria neamului nostru, au fost prăznuite cu sfîntenie de urmași. Niciodată însă, această sărbătoare n'a avut pentru sufletul poporului românesc o însemnătate mai mare decât acum, în aceste zile de strălucită renaștere națională. Acum, la 73 de ani după sosirea Prințului Carol în țară, la 62 de ani după cucerirea neatarnării noastre ca neam și la 58 de ani după proclamarea regatului, Românii sunt mai tari decât oricând, mai uniți decât oricând și mai vrednici de jertfele marilor lor înaintași.

Strănsi uniți în jurul Tronului, cele 20 de milioane de Români au sărbătorit ziua de 10 Mai cu sufletele limpezi și înălțate, știind că această zi este o zestre de care s'au învrednicit din plin și pe care vor păstra-o pentru totdeauna.

Ce spun alții despre noi

Gazeta „Tribuna Noastră“ din Cluj, în numărul său din 9 Aprilie 1939:

„Unirea Poporului“, Blaj, se găsește în anul 21 de existență. Este o gazetă populară foarte bună și foarte îngrijit scrisă“.

Gazeta „Decalogul“ dela București în numărul 95 din 1 Mai 1939, pagina 3:

„Unirea Poporului este cea mai bună gazetă populară pentru popor ce apare la noi. Gratul și conținutul variat al gazetei o face să fie citită cu plăcere de oricine. Nu putem aduce decât laudă pâr. Iuliu Maior, directorul ei, care niciodată nu a precupețit nici un efort pentru hrana intelectuală atât de necesară țării noastre“.

Revista „Inima lui Isus“ dela Blaj în numărul 3—4 din Martie—Aprilie 1939 scrie:

„Unirea Poporului“ care a împlinit nu de mult douăzeci de ani de viață, douăzeci de ani de apostolie creștinească și românească, e cea mai bună foale pentru sătenii noștri. Ea a spus totdeauna adevărul și a veștețit minciuna, a apărat Biserica și neamul, și n'a muncit decât pentru triumful dreptății și al iubirii creștinești. E de datoria noastră a tuturor de a o răspândi cât mai mult printre sătenii noștri“.

Pelerinaj la Cărbunari

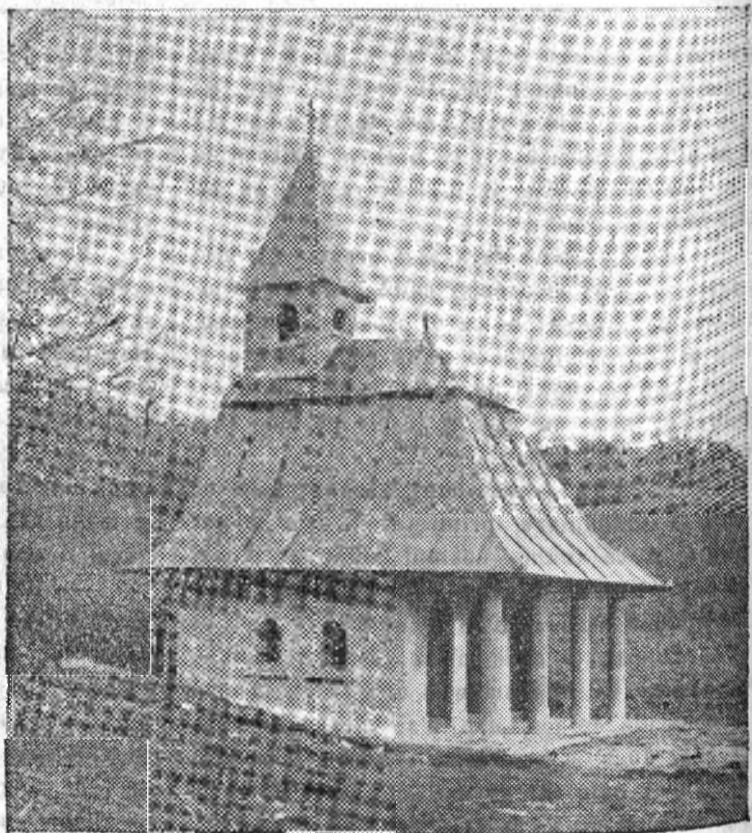
Duminecă, 4 Iunie, va avea loc pelerinajul de primăvară la bisericuța din pădurea Cărbunari-Blaj, închinată Maicei Săracilor și Reginei Neamurilor. Este întâia sărbătorire a binecuvântării acestei capele, ridicată de părinții călugări așumptionsiști, mulțumită danilor trimise de banii credincioși uniți, din Ardeal și Vechiul Regat.

Bisericuța din Cărbunari a fost zidită după chipul bisericii dela Banneax din Belgia, care a fost cerută de însuși Maica Sfântă când s'a arătat de 8 ori copilei Marietta Becco. Atunci Preacurata a spus nevinovatei copilice că a venit pentru toate neamurile, și prin urmare a venit și pentru noi Românii. Iată de ce părinții călugări dela Blaj s'au gândit să-i împlinească dorința ridicând o bisericuță în pădurile din apropierea Blajului.

Și a mai spus atunci Preacurata, că Ea este Mama Săracilor și că a venit pentru a alina durerile celor năpăstuiți și săraci. Săraci și lipsiți sufletește suntem cu toții. La Preacurata Fecioară găsim ajutor pentru toate lipsurile și durerile sufletului nostru. Trebuie numai să alergăm cu încredere la ea.

Să mergem deci cu toții la acest minunat și sfânt lăcaș de închinare ridicat în cinstea Ei, și să-i cerem ajutorul și sprijinul pentru greul drum al vieții.

Programul acestei sărbători este următorul: la ora 9 Liturghia primă, la ora 11 Liturghia a doua, predică, la ora 3 Paraclisul urmat de procesiune, în decursul căreia se recitează Rozarul, apoi Predică. În întreg cursul zilei, începând cu ora 7 dimineața, credincioșii se vor putea mărturisi, stându-le la dispoziție mai mulți preoți, iar cei cari doresc rozari sau iconițe cu Mama Săracilor, vor afla la Cărbunari.

Vizita dlui Ministru de externe Gafencu la Roma

Di Grigorie Gafencu, ministrul nostru de externe, a sosit Duminică 30 Aprilie 1939 la ora 13⁵⁰ în gara Romei. A fost primit la stația „Termini”, împodobită cu steaguri românești și italienești, de Conte Ciano, ministrul de externe al Italiei, de Di Ambassador Petrescu Comnen, Di Ministru Zamfirescu, de membrii corpului diplomatic, clericul colegiului românesc din Roma și de întreaga colonie românească. După sosire Di Gafencu a vizitat Monumentul Național și alte monumente, pușcând peste tot canuni cu tricolorul românesc. Seara Conte Ciano a oferit un bauchet la palatul „Madama” în cinstea înaltului oaspe.

Luni 2 Mai a avut o lungă și prietenească întrevedere cu Di Mussolini și o audiență la Regele împărat Victor Emanuel, iar după masă D-na Gafencu a fost primită în audiență la Regina Italiei și împărăteasă a Egiptului.

Audiență la Sf. Părinte

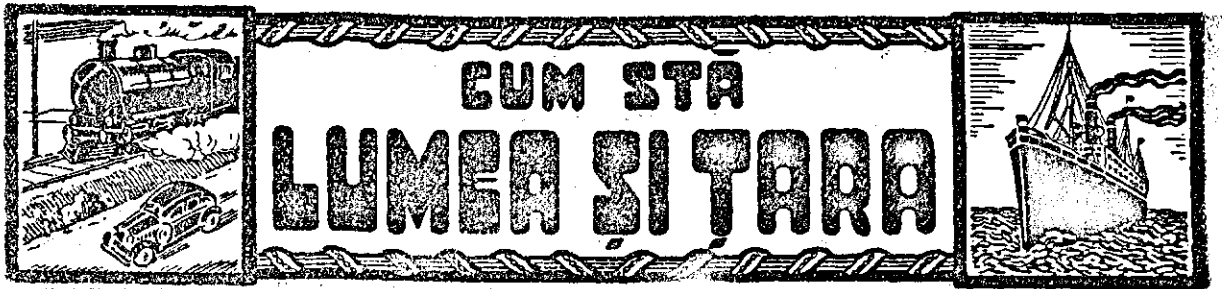
Marți 2 Mai la ora 9 jum. Di Gafencu a fost primit într-o specială audiență, timp de o jum. de oră la Sf. Părinte Papa Pius XII-lea și apoi a prezentat Papei pe Dna Gafencu și pe ceilalți membri ai misiunii. Deja purta pe piept decorația Marea Cruce a Ordinului Pian trimisă cu o zi înainte de către Sf. Părinte. Peste tot au dat onorurile gărzile elvețiene ale Vaticanului și într-un cortegiu nobil al Palatului Apostolic a trecut prin sala Clementină, unde a fost lung aplaudat de clericul colegiului românesc cu strigăte de: „Sănătate! Trăiească România!” După audiența pontificală Di Gafencu a făcut o vizită Em. Sale Cardinalului L. Maglione, Secretarul de Stat al Papei, care la rândul său, a întors vizita la Ambasadă.

Insemnătatea vizitei la Vatican e cu atât mai mare cu cât se știe că de mulți ani nu a fost vreun ministru de externe român în Italia. Dar această misiune înaltă a Dlui Gafencu a fost înțeleasă, căci și primirea făcută în Palatul Vaticanului, a fost un semn deosebit de dragoste al Papei față de poporul nostru, căci întotdeauna Românii au fost primiți cu mare cinste și considerați nu ca niște oaspeți trecători, ci ca niște fii în casa Tatălui Comun.

Vizita la Colegiul „Pio Romano”

La ora 12 jum. Di Gafencu a făcut o vizită colegiului român din Roma unde tinerii noștri leviți și-au arătat din nou dragostea lor față de reprezentantul țării noastre scumpe. Steagul românesc și cel papal fluturau la intrarea în seminar. În salonul de primire Di Ministru Gafencu însoțit de Di Ambassador Petrescu Comnen și de Păr. Canonic Tăutu, a fost întâmpinat cu „Trăiască Regele” de către alumnii. Cuvântul de bun venit l-a ținut Păr. Rector Evrard A. A., care fericit că poate saluta în acest „colț de țară românească” pe reprezentantul Maestății Sale Regelui Carol al II-lea, mulțumește D-lui Gafencu pentru vizita făcută colegiului „Pio Romano” — „Pio” pentru că e ctitoria marelui Papă Pius XI de fericită pomenire, al cărui bust se vede în salonul seminarului, — „Romano” pentru că „aici se vorbește românește, se gândeste românește și se simte românește. A amintit și de ajutorul dat de guvernul român, în semn de înțelegere.

În numele seminaristilor a vorbit Păr. Aurel Lelașiu (Oiteț) care a arătat alipirea noastră față de misiunea Dlui Gafencu, „în granțele ei firești” și a

România își va apăra hotarele — Di Gafencu s'a reîntors în țară — Alianță între Germania și Italia — Răspunsul Poloniei

România nu va da nici o brazdă din pământul ei

La 1 Mai s'a ținut la București o mare adunare a breslelor muncitorești. Cu acest prilej di Armand Călinescu, președintele guvernului, a rostit o cuvântare însemnată.

După cuvintele spuse la adresa muncitorilor, D-Sa a făcut însemnate declarații asupra politicii externe a țării noastre. D-Sa a spus, că într-o țară vecină cu țara noastră se vorbește mult și se face propagandă prin gazetele de acolo pentru luarea unor ținuturi de ale noastre. Acele gazete scriu chiar că țara lor are și sprijinul altor puteri străine. Di prim-ministru spune că România este hotărâtă să trăiască în pace cu toți vecinii, este gata însă ca să-și apere neștirbite hotarele ei. Mai spune apoi că nici o mare putere nu ne-a cerut ca să dăm culva din pământul țării noastre

Călătoria dlui Grigorie Gafencu la Belgrad

Călătoria în străinătate a dlui ministru de externe Grigorie Gafencu s'a sfârșit. După vizitele făcute la Berlin, Roma, Paris și Londra, di ministru Gafencu a plecat la Belgrad în Jugoslavia, unde a avut mai multe întrevederi cu di Markovici, ministrul de externe al Sârbilor. Cel doi miniștri de externe au cercetat chestiunile politice mai însemnate, cari privesc România și Jugoslavia.

În cursul vizitei sale la Belgrad, di Gafencu a fost primit în audiență de Regina

regat pe Di Ministru să spună dacă se întoarce la București, M. Sale Regelui Carol al II-lea că alumnii urmăresc cu viu interes munca de renaștere a țării noastre.

A răspuns Di Gafencu, cuvinte simțite și mult câmpănite. A spus că e foarte mișcat de dragostea ce i s'a arătat, mișcat de cuvintele Păr. Rector și a alumnilor, mișcat de „patriotismul cald românesc” și de alipirea față de M. Sa Regele, care cu un talent deosebit de rar conduce soarta României. A spus apoi clericilor să fie mândri că studiază aici, în acest focar de cultură, la izvorul ei cel mai curat, tocmai aici în Roma, chezașia originii noastre. A mărturisit apoi că e mișcat de audiența avută azi dimineață la Papa Pius XII-lea, care în mijlocul turburărilor ce ne amenință, trimite glasul său de pace la toate popoarele, căci, după judecata D-lui Ministru, dragostea creștină e stâlpul păcii între popoare. Cu acestea a vizitat colegiul, capela, biblioteca, și a plecat însoțit de uralele clericilor și de „Mulți ani trăiască!”

Peste tot, Di Ministru Gafencu a reprezentat cu cinste interesele țării noastre, datorită înaltelor sale însușiri diplomatice și a nobilei și simpaticele sale persoane, și a căcut o bună înțelegere și o caldă dragoste a României peste hotare.

Roma, la 3 Mai 1939,

Pr. B. Șefu

Marla a Jugoslaviei, de Principele Regent Paul și de președintele guvernului Jugoslav. Vineri seara di Gafencu s'a reîntors în țară.

La București s'a deschis luna cărții

Vineri 5 Mai s'a făcut la București deschiderea lunii cărții. Serbarea s'a desfășurat în piața Senatului, fiind de față M. S. Regele, membrii guvernului și mulți cărturari și oameni învățați.

Cu acest prilej au vorbit dnii Petre Andrei, ministrul educației naționale, prof. Rădulescu Motru și alții.

M. Sa Regele a ținut un discurs în care a arătat însemnătatea cărții, cerând ca lumea cărturarilor și a cititorilor să sprijine pe acela cari lucrează pentru ridicarea culturală a țării.

În România va veni o comisie economică americană

Guvernul român a hotărât să plătească toate datorile de război pe cari țara noastră le are față de Statele Unite. Cum aceste datorii vor fi plătite cu diferite lucruri pe cari le vom trimite în Statele Unite, guvernul american va trimite o comisie economică la noi în țară, care să vadă că de ce lucruri au lipsă Statele Unite și cum ar putea fi trimise acestea în America.

Prietenia Japoniei cu Italia și Germania

S'a scris și s'a vorbit mult în vremea din urmă de această prietenie. Se spunea chiar că Italia, Germania și Japonia vor întări și mai mult alianța dintre ele și vor face o alianță militară.

Până acum cele trei țări aveau între ele o înțelegere împotriva comunismului. Japonia, care este destul de legată în China, nu vrea să facă alianța militară dorită de Germania. Ea vrea numai o alianță militară pentru apărarea sa împotriva Rusiei.

Înțelegere între Anglia și Turcia

În săptămâna trecută s'a încheiat o desăvârșită înțelegere între Anglia și Turcia. Prin această înțelegere cele două țări garantează împrumutat pacea în Marea Mediterană răsăriteană.

Luptele din China

Războiul din China se poartă încă și acum. Avioanele japoneze continuă bombardarea orașelor până la prăbușirea mareșalului Ciang Kai Shek, conducătorul Chinei.

Di Beck a răspuns d-lui Hitler

În ședința, din 5 Mai, a Camerei deputaților din Polonia, di Beck, ministrul de externe al acestei țări, a răspuns la declarațiile dlui Hitler. Răspunsul dlui Beck a fost un răspuns de pace, demn și hotărât. A arătat că Polonia dorește pacea și înțelegerea cu vecinii săi, dar că totodată este hotărâtă să-și apere cu dârzenie hotarele.

Vorbind despre Germania și propunerile,

pe care aceasta i-le-a făcut Poloniei, în legătură cu Danzigul, dl Beck a spus că la o pace trainică între cele două țări nu se poate ajunge decât atunci când Germania se va apropia de Polonia cu gânduri pașnice și va lucra pe căi pașnice. Ca și Germania, Polonia vrea pacea, însă nu o pace cu orice preț. Ea este gata să stea de vorbă cu Germania și în chestiunea Danzigului.

În urma cuvântării dlui Beck situația dintre cele două țări a rămas neschimbată. Dl Beck a știut să ocolească cu destulă măiestrie întrebările și propunerile așa de hotărâte ale dlui Hitler. Polonia nu vrea să dea nimic din ceea ce are, lasă însă o cale deschisă pentru înțelegeri viitoare.

Ministrul de externe al Jugoslaviei a fost invitat la Londra

Dl Tințar Marcovici, ministrul de externe al Jugoslaviei, care va pleca în curând la Roma și la Paris, a fost invitat ca în drumul său să meargă și la Londra, pentru a discuta cu guvernul englez situația internațională.

Demisia domnului Litvinov

Domnul Litvinov, ministrul afacerilor străine, sau cum se zice în Rusia, comisarul poporului pentru afacerile străine, și-a dat mulțămirea din postul său. Această demisie s'a întâmplat tocmai în zilele, când Anglia și Rusia căutau să facă o însemnată înțelegere. În locul său a fost numit dl Molotov.

Se crede că această retragere s'a întâmplat mai mult de silă decât de bună voie. Dl Litvinov și-a dat demisia, silit de dl Vorosilov, ministrul de război al Rusiei, care-l învinuia de prea multă încredințare.

Insemnate vizite germane la Roma

În ultimele zile mai mulți conducători germani au plecat în Italia pentru a se întâlni cu conducătorii poporului italian. După mareșalul Göring, care s'a retras nu de mult, a plecat în Italia și generalul von Boranchitsch, comandantul armatei germane. Acesta a inspectat armata italiană și întăriturile italiene din Libia. Ultima vizită în Italia a fost a dlui Ribbentrop, ministrul de externe al Germaniei. Dna s'a întâlnit la Milano, cu ministrul de externe al Italiei, contele Ciano, pentru a discuta neînțelegerea dintre Germania și Polonia.

Se spune că Italia ar fi sfătuit cele două țări ca să se înțeleagă pe cale pașnică.

Din popor

Badea Nicolae-Pustea

— Hai mamă, mamă, cum aș mai da eu o trântă cu un domn.

— D'apoi hai aici să dăm amândoi una, să-ți arăt eu trântă.

Cum așa mă întâlneam eu cu badea Nicolae. Lumea îi spunea Pustea și cred că puștii sunt în sat cari știu că-l mai cheamă și Nicolae Baci. Pe lângă plugărie se mai pricepe și la clopăt. Nu-i om rău că nu s'a bătut cu nime de când știu, dar sudule câte o dată de și-e frică să stai lângă dumnealui. Are un glas puternic de, când abiară câteodată, crezi că-l trăsnet.

— De ce sudul dumneata chiar așa, bade Nicolae?

— Bag seamă că-l dracu 'n mine și mă zgândăre de nu mă pot stăpâni. Să-ți spun o vorbă pe care dumneata nu o știi, ori câtă carte ai învățat: Tot omul are un drac, câte unul are doi, numai mie mi-a dat Dumnezeu trei.

Parcă acum-a aud de când scotea bivoli. Des de dimineață, de când se crepa de ziua, pleca prin sat. Eu dormeam afară în privar și mă pomenea totdeauna cu zbierătura care scula pe toți vecinii. „Măi Gheorghe a lui Nicodiu, da nu te-ai mai sculat, dormire-ai lungul și te-ar călca acolo în pat. Scoll mă și adă bivolițele că la dă soarele peste tine în pat". Și să fi fost în somnul cel de moarte și trebuia să-l auzi.

— Taci, gură mare, că viu — zicea Gheorghe lui Nicodiu, — iar n'ai mai putut dormi și te-ai sculat cu noaptea 'n cap. Toată ziua ți „ghibolli" în lacul Teului și dumneata dormi la umbră.

La toate astea răspundea cu vorba veche a dumnilui: — Nu te gândi, măi Gheorghe, că doar și prost e rău. Ia uită-te numai la tine.

Imi aduc aminte din 1914 când pleca lumea la război. Plânsete și jale mare. În capul satului către Copșa, valea era mare, că plouase mai înainte ceva. Cântăcele se opresc și se sfârșesc, pe unde și cum să treacă. Poate se întoarce deodată eștră el și strigă: — Măi prăpădiților, câtane sunteți voi sau ce sunteți? N'am jurat noi că vom trece prin foc și prin apă? Înainte marș! Și prin apă până dasupra genunchilor a trecut valea și a plecat la gară la Copșa Mică.

Când îți face câte o sură, să nu se prindă toate blestemele că ar fi jale. Când pleacă seara acasă, îi spune la om: — Seara bună, măi Mioane, și să dea Dumnezeu să o ardă focul până dimineață să o găsec scrum. Ca orișice meseriaș, te mai poartă cu vorba, nu-ți face lucrul chiar când îți făgăduiește. O rudă trebe să stea câte o săptămână, iar roata câte două și chiar trei.

Și apoi să-l vezi la nuntă cum își petrece Tot satul îl știe strigătura:

Vai de mine, sunt bătrân
D'apoi îl bun a strânge fân
Pe coaste la Sănmărtin
Hai, Hai, Hai.

Drept să spun că nici la beaură nu se lasă la orice siab. Bea câte o felșoară, de nici nu suflă.

Când eram pe acasă, mai venea pe la noi și lângă un pahar cu vin își descărca focul. Nu se prea împăca cu nora:

— Cum is și tinerii din ziua de azi, tu Anică, numai acum s'au cununat și hai să comande ei la casă.

— Mai lasă-le și dumniata trecătoare.

— Le-aș lăsa dar nu pot, că mă mănucă la inimă.

Când se gândea la ceasul de pe urmă, spunea cu tristețe:

— Măi diece, să-mi faci tu mie un vier, că ți-l plătesc. Îți fac o roată sau ce zici tu. Dar să-l știu eu făcut. Să mă așez eu pe un butuc și să mi-l cârși, că după ce volu mari, cine știe ce-o mai fi. Iar de nu mi-l faci nici acum și nici când vol mari, apoi să dea Dumnezeu să-ți sece mâna cu care scrii.

Mal pe urmă m'am întâlnit cu badea Nicolae în toamna trecută la culesul viilor. L-am chemat să ne trântim cum știam obiceiul:

— Lasă-mă, domnișorule Ionel, că acum-a-i rău. Nu mă mai țin picioarele astea de loc. Incolo aș face ce aș face, dar picioarele astea is ca două lemne.

— Ce să-i faci, tete Nicolae, așa ajunge omul mai la urmă, de nu mai poate nici aduna fân, pe coaste la Sănmărtin. Și apoi nici nu-l mirare de dumneata. Văd că o duc greu și oamenii cari au numai un drac, dar dumneata care ai trei.

Ionel Sârbu

Rugăciuni pentru pacea lumii. Urmând unul indemu venit dela Sfântul Părinte dela Roma, I. P. S. mitropolit al Blajului, printr'o scrisoare pastorală a cerut tuturor credincioșilor ca să facă rugăciuni pentru pace în cursul acestui luni. Vremurile prin care trecem sunt meru turburi și prevestitoare de furtună și răscolire mare între neamuri. Rugăciunea către Dumnezeu și Fecioara Maria și mai ales rugăciunea celor curați cu inimă a copiilor, este un mișnat mijloc de dobândire a păcii. O pastorală asemănătoare a dat pentru fiii săi sufletști și I. P. S. Valeriu, episcopul Orăzilor Mari.

Garda Națională a orașului Blaj a luat ființă, ca anexă a F. R. N., pe ziua de 10 Mai 1939. Începând dela această dată se primesc înscrieri de membri, zilnic între orele 8—12 și 16—19, la Biroul Comandantului local Prefecturii județului Târnava-Mică, unde se dau și relații asupra condițiilor de admisibilitate.

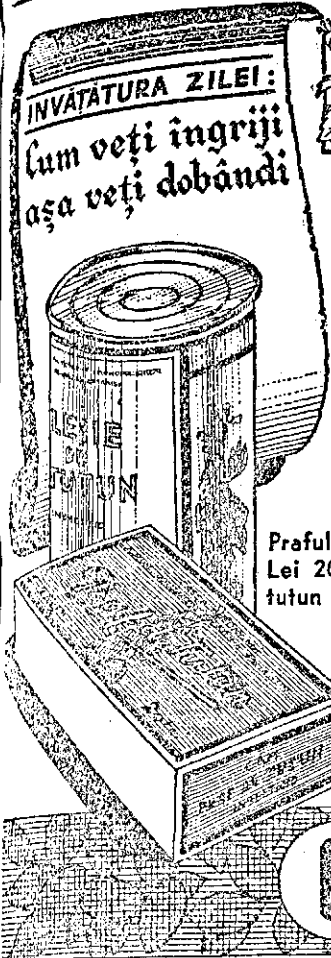
Prima osândire la moarte dela noi din țară. În săptămâna trecută, Curtea Criminală din Cluj a rostit prima condamnare la moarte. Cel osândit este un om fără căpătâi, anume Pavel Govor. A fost osândit la moarte pentru omor și jaft.

Un dar al președintelui republicii franceze către Papa. Președintele republicii franceze dl Lebrun a dăruit Prefecturii Părinte o cutiașă de mare preț, din veacul al XIII-lea, în care se păstrează sf. mîr. Cutiașă este de aramă, într'auriță și împodobită cu email (un fel de porțelan fin).

O nenorocire groaznică în județul Mureș. Copiii Ion Bajor și Moldovan Gheorghe din comuna Săncraia, pe când se jucau în grădina casei, au găsit un obuz de artilerie. Voină să vadă ce este în el, cei doi copii au început să-l lovească cu ciocanul. Tot jocul și neastâmpărul lor copilăresc a dus însă la o mare nenorocire. Obuzul a explodat, omorându-l pe loc. Sfărâmurile lui au mai lovit încă pe doi copii cari se aflau în apropiere, răniindu-i și pe aceștia destul de greu.

Mulțumită publică. Curatorul parohiei române-unite din Ercea își ține de o plăcută datorință a aduce mulțumiri și pe această cale Dlul Iuliu V. Albini, din Zlata, pentru marimoasa donație de 2000 Lei făcută bisericii noastre. Bunul Dumnezeu să-l răsplătească din darurile Sale cele bogate. Preot Ioan Pop.

Unul care știe prinde cloșanii cu sutele. În Londra este un om, anume I. W. Herwood, care știe chema cloșanii (guzganii, școlanții) din ascunzișurile lor cu o fișeră. El a ascultat, cum fișeră femeleștele de cloșan și fișeră sau ține întocmai ca ele totodată mai produce apoi și un fel de miros al acelor femelește, așa că toți bărbătușii de cloșan se adună în jurul lui. Are apoi el o bășcă de oșel, cu care-l lovește, încât le rupe și răspînărit. În forma aceasta el omoară după o intr'o stradă cam 1000 de cloșani la zi. Oamenii îi plătesc cu drag pentru fiecare cloșan o anumită sumă de bani, așa că-l merge foarte bine.

CASSA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REGATULUI ROMÂNIEI

Distrugiți omizile, păianjenii roși, păduchii și purcii de pe plante cu

Praf și Leșie de tutun

Vindecați vitele de răie și ferigi-le de boli și insecte spălându-le cu

LEȘIE DE TUTUN

și gospodăria voastră va avea un viitor îmbelșugat.

PRODUSE DE VÂNZARE LA TOATE DEPOZITELE CAM.

Praful de tutun în pachete: 1 Kgr. Lei 20 și 500 gr. Lei 10. Leșie de tutun în bidoane 1 kgr. Lei 35 și 2 kgr. Lei 70. În bidoane mari a. 20 kgr. prețul este de lei 25 kgr. În bidoanele cumpărătorilor loco manufactură, prețul este de lei 18 kgr. Se pot comanda și prin orice Debit de Tutun.

Cețiți și răspândiți "Unirea Poporului"

TOTI ACEI CARI REUȘESC

au grijă mai întâi de sănătatea lor. Vegheați cu atențiune la a Dv...

Digestia are de scop de a transforma alimentele, pentru a extrage din ele principiile hrănitoare cari servesc la vitalitatea organismului și de a da afară deșeurile. Când organele digestiei funcționează normal, totul merge bine. Inșă dacă ficatul este bolnav, el este încercat de o supra-producere anormală de toxine cari otrăvesc literalmente sănătatea, atunci este o auto-intoxicație.

Consecințele pot fi grozave: din partea tubului digestiv va fi dilatare de stomac, dispesie, insuficiență hepatică, enterită, constipație. Din partea rinichilor îmbărsiți, va fi uremie. Sistemul nervos, detraect, va da loc la miș de zădărnici. Pielea se va acoperi de coșuri, de furuncule, de sbărături. În lma la rândul său, va fi atinsă: vor fi deci palpitațiile, teribila arterioscleroză.

Trebuie deci să luptați fără preget contra pericolului auto-intoxicației. Grație Urodonal-ului se știe acum modul de a elimina aceste mizerii dăunătoare: acele cari sunt rău elaborate, precum și acele cari sunt reținute fără rost. Pentru a lupta contra congestiei ficatului, contra rețel stări a filtrului renal nici un produs nu este în stare să rivalizeze cu Urodonal.

O substanță antică nu ar putea fi îndejuns: Urodonal conține zece din cei mai buni dizolvanți și eliminatori ai acidului uric și a toxinelor din organism, asociați la cele mai puternice antiseptice ale căilor urinare și biliare, dozate după formule științifice cari au fost mult timp studiate și trecute prin suta experimentărilor.

Numeroase lucrări, publicate în Franța și în străinătate de către Profesori eminenți, au consacrat marea valoare terapeutică a Urodonal-ului, care este fără rival pentru dezințoxicare și reținere a organismului.

URODONAL CONSERVĂ SĂNĂTATEA

Este un produs CHATELAIN MARCA DE ÎNCREDERE

LA FARMACII ȘI DROGUERII

275 de ani, de când se fabrică creioane. Câți înși ne folosim la scris de creioane sau plivase, dar nu ne dăm seama, de câți ani se fabrică plivasurele. Să vă spunem noi. În anul 1663 germanul Friedrich Steadler din Nürnberg a făcut cel dintâi plivă, și anume din plumb. Astăzi se pregătește din grafit (un fel de cărbune) și lut. Vorba e că creionul a împlinit 275 ani de viață.

Prigonirea bisericii în Rusia. În ziua dinainte de Paști au fost deținuți în Rusia secretarul Sfântului Sinod, un episcop, 6 preoți, 5 curatori primari, 36 curatori și 200 alți credincioși. După câteva zile a fost impușcat arhiepiscopul Teofan din Nișniovgorod, fiind că ar fi partizan de al lui Troțki. În districtul Nișniovgorod au fost deținuți peste 100 de creștini, iar episcopul Benedict a fost impușcat. În Penza au fost arestați 36 preoți, fiindcă ar fi luptat împotriva celor fără de Dumnezeu. Foarte mulți preoți și credincioși, cari erau membri ai bisericii vii, formată anume de către bolșevici, au revenit la biserica ortodoxă. Conducătorii lor au fost însă arestați. Gazetele bolșevice mai vorbesc încă de deținerea a doi arhiepiscopi. Cei mai mulți dintre deținuți însă au fost impușcați.

Câți oameni ar mai putea trăi pe pământ. Un învățat din Olanda a făcut socota că pe pământ ar mai putea trăi cam 3 miliarde de oameni. În Statele Unite Nord-americe ar mai putea trăi 500 milioane. În Canada 160, în Brasilia 550, în Argentina 170 milioane. La noi în România ar mai putea trăi cel puțin încă 30 de milioane.

Cea mai mare colecție de păsări din țară. Profesorul pensionar Dionisie Lintia și-a dăruit colecția sa de păsări umplute orașului Timișoara. Colecția aceasta este cea mai mare din întreagă țară, constând din 2000 de păsări. Nu lipsește din această colecție nici una dintre cele 400 de feluri de păsări cari trăiesc în țara noastră. Pagubă că orașul Timișoara încă nu și-a făcut dulapurile de sticlă cari sunt de lipsă pentru a putea arăta aceste păsări și marelui public.

Ce și-se întâmplă când vrei să faci pe profetul. Muncitorul Iosif Szekely din Cluj, a făcut o mică petrecere la un prieten de al său. Acolo a cinstit cam mult așa că atunci când a plecat către casă era amețit bineșor. Pe drum a fost cuprins dintr'odată de un adânc sentiment religios și a început să cânte în gura mare psalmii lui David. Fiind oprit de gardienii orașului, ca să mai cânte, el l-a lovit cu bastonul, spunându-le că-l proroc și că va mântui lumea. Pentru a-și dovedi și puterea de profet, l-a chemat pe gardienii la podul Someșului, ca să-le arate că bastonul său li asemenea toiagului lui Aron din Biblie. Cel doi gardieni, fiind mai puțin credincioși nu s'au închinat marelui profet Iosif Szekely, ci l-au înfășcat bine și l-au trimis în judecată.

S'a scumpit spiritul. C. A. M. (Casa Autonomă a Monopolurilor Statului) a scumpit spiritul, ridicându-i prețul de la Lei 100 la 110. Multele nevoi ale țării, și mai ales apărarea hotarelor, l-au constrâns pe C. A. M. la aceasta, care de altfel este o măsură bună pentru bețivi. Nu vor bea adevărat de aici înainte rachiu ci vin, care este mai ieftin și nu conține atâta venin ca vinarsul.

Mulțumită. Curatoratul bisericii române unite din Petiș aduce sincere mulțumiri, marelui binefăcător, diacl. I. V. Albini, pentru frumoasa donație de 2000 Lei, făcută, pentru repararea sfintei biserici. Rugăm pe bunul Dumnezeu să-i răsplătească nobila faptă cu darurile sale. În numele curatoratului, Vasile Coman paroh.

— Curatoratul bisericii române unite din Corolu mulțumește și pe această cale, diacl. Iuliu Albini din Zlatna, pentru frumosul dar de 2000 lei, ce l-a făcut bisericii din Corolu. Mulțumește deasemenea și Băncii „Albina” din Sibiu pentru darul de 500 lei, făcut tot pe seama bisericii. (Pr. Iuliu Dulău).

Foc puternic în comuna Bratei. În comuna Bratei din județul Târnava Mare a izbucnit un foc mare la gospodăria locuitorului Gheorghe Borșca. Focul a început dintr'un joc al copiilor cari au aprins niște

pale în șură. De acolo s'a întins apoi cu la țeară mare și la gospodăriile vecinilor. Deoarece sătenii erau plecați la muncă, iar alții la o îngropăciune, focul a fost văzut numai târziu. Pomplierii din sat au izbutit să împiedece focul, că să nu se întindă și la celelalte gospodării. Au fost anunțați apoi și pomplierii din Mediaș, cu ajutorul cărora focul a fost stâns cu desăvârșire.

Marinarli unui vapor românesc au mântuit 12 oameni dela înec. Vaporul românesc „Oltuz”, fiind în drum spre casă, a mântuit dela înec 12 oameni de pe vaporul egiptean „Dessi”, care s'a cufundat în apropiere de insula Cipru.

Nelegiuirea unor moștenitori

Ce nu face omul pentru avere? Pofta de câștig și avere este izvorul multor tâlhării și fărădelegi

Doamne câte nu sunt în stare să facă unii oameni pentru avere. Fărădelegiile, omorurile, tâlhăriile se întâmplă de cele mai multe ori, numai din pricina averii. Frații cari se aveau bine și trăiau în pace, pentru o brazdă de loc ajung de se dușmănesc, iau calea judecăților ori se omoară fără milă în drum, ca niște streini.

Aceasta este pofta de avere. Ea stinge cele mai frumoase simțăminte din suflet și face din om adeseori o fiară setoasă de sânge și fără nici un strop de milă.

O astfel de întâmplare a fost descoperită nu de mult și în comuna Borșa din județul Cluj. Cercetările făcute de jandarmi au desvăluit unul din cele mai înfricoșoare omoruri întâmplare în anii din urmă. Doi tineri căsătoriți, bărbatul și nevasta, și-au ucis mama, cu o cruzime fără de pereche, pentru a pune mâna mai lute pe averea ei.

Nerecunoștința unor moștenitori

Bătrâna Raveca Bochiș, din comuna Borșa, era femele cu stare. Avea casă pământ destul, vr'o 30 de jugere.

Către sfârșitul vieții și-a pus întreagă

averea pe numele feciorului ei Dumitru, căsătorit cu femeia Maria Bochig. Cel doi tineri soți aveau să moștenească întreaga avere a bătrânei. Trebuiau însă s'o îngrijească până la moarte.

Toate au fost bune până la o vreme. Bătrâna s'a strâns pe lângă cel doi tineri și nădăjdula să-și afârșiască în tihnă anii de viață ce-i mai erau hărăziți.

N'a fost însă ca să fie așa. După ce au văzut averea trecută pe numele lor, cei doi tineri s'au gândit s'o sfârșească și cu bătrâna.

În toamna anului trecut biata femeie s'a îmbolnăvit greu. În loc s'o îngrijească, așa cum se cuvenia, cei doi moștenitori au închis-o într'un grajd de vite.

Moartea însă nu venia nici așa, spre marea nechez al moștenitorilor nerăbdători. Aceptia s'au gândit atunci s'o omoare cu foamea și cu bătaia.

Foame și bătaie

Așa a dus-o biata femeie, vreme de mai bine de o jumătate de an. Primea numai la două zile o farfurie cu rămășițe de mâncări. În schimb pentru a-l grăbi sfârșitul soții ucigașii o băteau de 3 ori pe zi cu o măciucă de gumă. Era aceasta răsplata pentru averea lăsată.

La lege

În urma acestor chinute vieți, la începutul primăverii bătrâna a încetat din viață. Bucuria nelegiților ucigași era mare acum. Se vedeau dintr'o dată stăpânii averii, fără a mai avea de purtat grija cuiva.

Nu le-a fost dat însă să se bucure prea mult de fapta săvârșită. Slăbiciunea prea mare a celei moarte și mai ales unele vorbe ce se purtau prin sat, i-au făcut delu început să fie bănuți.

Cercetările făcute au dus la descoperirea faptelor lor. Luați la întrebări ei au recunoscut omorul și acum au fost trimiși înaintea judecării să răspundă și acolo de ceea ce au făcut.

O nouă îndrumare a plugăriei românești

Noua înfățișare pe care o primește ministerul plugăriei, va asigura agriculturii românești desigur noi progrese. Strângerea laolaltă a diferitelor servicii cât și noul program de muncă făcut de dl. N. Cornățeanu, ministrul agriculturii, alături de trimiterea la lucru pe teren a celor 50 de inspectori, cât și alte lucruri ce se fac pentru agricultura românească vor împlini trebuințele de cari suferea plugăria și plugarii.

Cu ocazia constituirii comitetului de îndrumare agricolă, dl. N. Cornățeanu, ministrul agriculturii, a arătat că pentru a merge pe calea progresului este nevoie de o conducere bună; al doilea este necesar a se asigura ordinea în producție și al treilea de a asigura răsplata muncii în agricultură.

Intrădevar și așa este. Conducerea ministerului a primit o nouă înfățișare ce va da putință la o conducere mai temeinică, fiindcă din numărul mare al diferitelor servicii, azi, după noua organizare, numărul lor s'a micșorat, dând astfel o

mai bună și mai sigură conducere a agriculturii românești.

În rândul al doilea, zicea dl. ministru, că avem nevoie de ordine în producție. Producția noastră cea mai mare este reprezentată prin grâul care are un frumos viitor, atât prin suprafețe cultivate, cât și prin semnele vremii ce se arată.

Datorită tratatului comercial încheiat cu Germania, cultura inului, cănepei cât și a altora, va asigura o și mai bună prețuire a acestor producții. În același fel se va întâmpla și cu creșterea animalelor, ce sunt destinate exportului, dar mai ales a produselor lor.

În ceea ce privește răsplata muncii, cât și prețuirea produselor în comerț dl. ministru zice că numărul cooperativelor va trebui să se mărească.

Banca Națională a României a pus la îndemână cooperativelor un miliard lei, dar trebuie ca toate cooperativele să fie înzănătoșite, pentru ca prin ele să se poată distribui banii necesari dezvoltării și îmbunătățirii agriculturii românești. Fără îndoială că proprietatea agricolă fărâmițată, așa cum o avem azi, nu va putea asigura un viitor mai bun, dacă nu se vor lua măsurile necesare, ca cele 2 milioane gospodării țărănești sub 3 ha. să nu se mai fărâmițeze între numărul membrilor ce alcătuiesc gospodăria sau familia plugarului.

Noul program de muncă și noua conducere a ministerului plugăriei va asigura vieții agricole românești un frumos viitor și o adevărată cale de progres.

Olimpiu I. Barna

Florile de tei și de soc

Florile de tei și de soc n'ar trebui să lipsească din nici o casă. Fiecare om ar trebui să și-le adune în timpul verii, să le usuce și să-le păstreze în săculeți de pânză, într'un loc ferit de lumină și umezeală.

Aceste flori sunt minunate ca leacuri. Din florile de tei se pregătesc minunate cealuri pentru cel bolnav de tuse.

Cealul de flori de tei se face în felul următor: se fierbe într'un vas apa până să în clocot, apoi se ia dela foc și se pun în apă fierbinte cam atâtea flori uscate de tei câte se pot lua într'o lingură. Cealul pregătit astfel, se lasă să stea cam 5 până la 10 minute, se strecoară, se îndulcește cu zahăr sau miere și se bea cald.

Cealul de flori de tei este bun și pentru acela cari suferă de dureri de stomac și pentru acela cari n'au voie să bea ceal obișnuit. Un pahar de flori de tei înlesnește mistuirea și este și un leac minunat pentru cel cari nu pot să adoarmă ușor.

La fel de folositoare sunt și florile de soc. Cealul de flori de soc, băut fierbinte, face pe cel bolnav să se simtă mai bine, așa că este de mare folos în bolile pricinuite de răceală, în gripă, jughuri, reumatisme, aprinderi de plămâni.

Fel de fel

Un tren nălucă

Na de mult a fost pus în mișcare în America, un tren care merge, așa de repede, încât pe drept cuvânt i se poate spune trenul nălucă. Acest tren face 180 kilometri pe ceas și este mânat cu electricitate. Vagoanele acestui tren n'au ferestre, iar aierul pătrunde prin niște găuri din partea de sus a vagoanelor. Trenul acesta n'are ferestre, fiindcă merge așa de repede încât chiar dacă ar avea și atunci călătorii tot nu ar putea vedea nimic prin ele.

Un liliac uriaș

Liliacul este destul de mic. Nu este mare la trup decât un șoarec. Totuși în pădure din America niște vânători au reușit să prindă un liliac uriaș. Trupul lui este lung de 60 centimetri (aproape un metru) și înălțimea de 1 metru și 15 centimetri. Acest liliac hrănește cu lepurii și pui de căprioare. Pădurea lui este ca aceea a unui vultur.

Câtă lână are o oaie

Înainte cu o sută de ani, lâna care se tunde de pe o oaie nu cântărea mai mult de un kilogram. Azi, în urma îmbunătățirilor aduse de crescătorii de oi, lâna care se ia de pe o oaie într'un an cântărește aproape 4 kilograme.

Posta gazetei

Am primit următoarele sume: Danciu Ioan Lei 75; Pop Ioan curator 40; Puicuță Ioan 300; Fărcaș Dumitru 150; Șuteu Ioan preot 150; Văgăun Vasile 150; Moldovan Emanoil 150; Marinca Gheorghe cantonier 150; Ol. protopopesc Odorheiu 150; Iancu Gheorghe preot 150; Gligorescu Judita 150; Bonca Maria 150.

Pentru Buda Vasile: Șuteu Ioan preot Lei 100. Crișan Iuliu I. Arțon. Am primit suma de Lei 200, care am repartizat-o după cum urmează: pe anul 1937 Lei 75, 1938 Lei 125, deci mai restată cu Lei 25 pe anul 1938.

Suciu Gheorghe, Ploiești. Aveți achitat și pe anul 1941 Lei 30.

Ghejan Vasile Ploiești. Ați achitat și pe 1939 lei Cinciuana Lazar funcț. Reșița. Am primit suma de Lei 300, care am repartizat-o cum urmează: pe anul 1936 Lei 110, pe 1937 lei 150, pe 1938 lei 40, mai restată pe anul 1938 Lei 110.

Diferite sume achitate: Ciriță Dechi I. I. Târnăveni Lei 150, Sabău Alexandru protop. 150, Butnariu Ion preot lei 1500, Bordea Gheorghe lei 75, Savonea Aurea lei 150, Vianu Fleșeriu 50, Mose Cornel 140, Maunulescu a Madalinii 150, Stan Gheorghe 150, Oros Ioan Aur. III. Lei 2500.

Publicație

George Gozar din comuna Santău, județul Sălaj este căutat de prietenii și cunoștințele. El s'a prins că dacă ajunge acasă, le va scrie. Acuma nu știe dacă a sosit acolo ori s'a dus înecat în fundul mării. Rugăm pe cine știe ceva despre dânsul, să ne scrie, că le vom fi mulțumitori.

Ioan Oros 1124

1178 (1-1) Indiana ave Aurora Illinois

Judecătoria mixtă Diclosânmărtin secția cf.

No. 485—1939 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de armatorul Saciu Nicolae contra armăritel Saciu Veronica.

Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în celace privește imob. situat în comuna Dănmărtin din circumscripția Tribunalului Târnava-Mică înscris în prot. fond. No. 138. Diclosânmărtin No. ord. 1. No. top. 1831 pentru cșirea din indivizale.

Licitațiunea se va ține în ziua de 15 luna Malu anul 1939 ora 10 în locul oficial a judecătorei Strada Regele Ferdinand Nr. 28 usș No. 13.

Diclosânmărtin la 8 Martie 1939.

Judecător: Director de cf.
Bercan mp. Ogreaș mp.

1177 (1-1)